

Dovádějte v lese, ve stínu Kapradinky

Z mechu vykukuje drobné klubičko. Je nazlátlé zelené, plné životadárné vláhy a síly. Je zvládnuté a začíná se na světě rozkoukávat. Rozmotává lístek po lístečku, rozpíná své široké ruce, protahuje se a pomalu se stává součástí lesa, zeleného království vily Lesinky. ZRODILA SE KAPRADINKA.

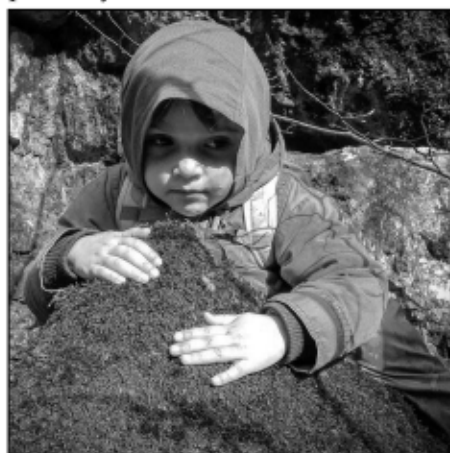

S novou nabídkou pro ochozské rodiče s malými dětmi (zejména pro děti od 2 do 3,5 let) přichází lesní školka Lesinka. Ta funguje na Kaprálově mlýně a k 1. březnu otevírá lesní klub Kapradinka. Na nevšední dopolední setkání v lese zve všechny, kteří mají vztah k přírodě a kteří chtějí této lásce naučit i své děti.

Každou středu se budou rodiče s dětmi scházet v okolí mlýna, užijí si společnou radost z lesních pohádek a z objevování přírodních pokladů. Děti si zvyknou na prostor lesa, společné aktivity i na

kamarády, rodiče si popovídají a především najdou motivaci k procházce do přírody, která často v každodenním shonu chybí.

Aktivity vycházejí z ročních dob, tradic, z využívání přírodních materiálů a motivů – například v příbězích, v říkankách či písničkách. Činnosti jsou jednoduché, zaměřené na kreativitu, kontakt s přírodou, rytmiku i společné poznávání se. Jednotlivá setkání vede buď Aneta Vidurová s Jáchymem, nebo Klára Simandelová s Šimonem, jejich náplň je však variabilní a lze do ní zařadit i vaše nápady, podněty.

Kdy a kde?

Středa (od 1. března): 9.30 – 11.30 hodin (setkání na rozcestí Řičky, následuje společná cesta na mlýn či do okolí, přivítání se s pohádkovou bytostí, říkadla, ta-

nečky, sbírání přírodnin, tvoření, posezení u čaje, povídání, cesta domů).

Cena: 960 Kč za 12 setkání (80 Kč za setkání, platí se předem za všech 12 setkání).

Na vaše dotazy, podněty a přihlášky se těší Aneta Vidurová, aneta.vidurova@gmail.com, tel. 724 547 252. Ideálně se prosím ozvěte do konce února.

Aneta Vidurová

Oživme pozapomenutý příběh vápenictví

Seriál o ochozských vápenících, o jejich řemesle, rodinách, cestách i živoucím odkazu

První díl odpoví mimo jiné na otázky: Proč s sebou na cestách vápeníci vozili železné obruče? Proč se říká: „Řve jako vápeník?“. Jak vápno prodávaly ochozské ženy? Čím si přivydělávali lidé z okolních obcí? Do jakého literárního díla se ochozští vápeníci dostali?

V průběhu konce osmnáctého a v devatenáctém století došlo vzhledem ke zlepšujícím se hygienickým podmínkám k výraznému růstu počtu obyvatel. Ve venkovských obcích bylo tedy třeba řešit problém, jak všechny ty domkaře a drobné rolníky, na kte-

ré se nedostalo místa na selských gruntech, uživit. Obzvlášť to platilo v Ochozi a Ubcích, vesnicích na okraji Dražanské vrchoviny, kde ani sedláci nebyli vzhledem k nepříliš úrodné půdě nijak bohatí, stěží uživili vlastní rodiny a i jim by se nějaký ten přivýdělek, zejména v zimních měsících, hodil. Někteří domkaři pracovali v létě jako zemědělství nádeníci a v zimě pomáhali při práci v lese, jiní se vyučili řemeslu a konečně stále větší část z nich odcházela za prací do nově vznikajících brněnských továren. Kromě toho si také obyvatelé většiny okolních obcí našli nějakou možnost přivýdělků, která vycházela z místních podmínek

a která danou obec často proslavila v širokém okolí.

Je možné vzpomenout například slovenské dráteníky nebo zvěroklestiče ze Slovácka, ale platilo to i pro obyvatele blízkých obcí. Známé byly například Líšňáčky vykupující potraviny (drůbež, vejce, zeleninu, ovoce, mléko) v širokém okolí, které potom prodávaly zejména na Zelném rynku v Brně. Obyvatelé Horákova si zase přivydělávali výrobou košťat, ve Křtinách výrobou trakařů a žebříků, v Habrůvce dělali hrábě a lopaty, v Ořechově slaměnky na pecny chleba, Hostěňáci prodávali dřevo atd. Svoje výrobky nabízeli k prodeji v okolních obcích nebo na br-